

Прето действие, нѣма картика.

и не благодари? О, недостойна! —
дотам ли горда е, не не цени
костта, която тя не заслужава!
Намерихме за нея годеник,
таков достоен, кестен благородник!

Жушета. —

Наистина, не съм аз горда, вместо
намерихме сте виш отруг за мене.
И аз съм ви признателна; не мога
да се гордея с туй, което мразя,
но вместо отруге благовари за виши
противек вяр, направек от любов.

Калуцери. —

Така ли е, госпожице? Туй шро е?
„Аз горда съм, не, горда аз не съм“,
„благодаря, не ви благодаря!“
Госпожице, недейте ме дарева
не с вашето «благодаря», не с тия
огради «гордосте», а приговете
краката си прекрасни и трогнете
в гатвѣртък сутринта за Сен Пиер
с Парис, защото така там носил
аз сам ще те замъкна, шьрва с шьрва,
Безделица такава —

Госпожа Калуцери. —

Та наудехте ли? — Кина рѣи може?

Жушета. —

На колене ви моля, татко, гуйте
една едничка дума да ви кажа!

Катуцери. —

Какво ми брѣкаш, непослушна дѣце?